

طلاق

محمود روح‌الامینی
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

دنباله شماره قبل

طلاف

آیه ۲۴۱ سوره بقره

«وَاذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلْغُنَ اجْلَهُنَ فَامْسَكُوهُنَ بِمَعْرُوفٍ او سُرْجُوهُنَ
بِمَعْرُوفٍ وَلا تَمْسِكُوهُنَ ضَرَاراً لِتَعْنِدُوهُنَ وَمَن يَفْعُلُ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ
لَا تَسْخُذُوهُنَ آيَاتُ اللَّهِ هَزْوًا وَادْكُرُوهُنَ نِعْمَتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا انْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ
الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعْظِمُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُو اَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ».»
ترجمه - وقتی که زنان را طلاق دادید و مدت آنان سرآمد (دراینجا
مقصود تزدیک شدن با تمام است) پس آنها را بخوبی نگاهدارید یا بخوبی
از آنها جدا شوید و آنها را برای آزار دادن نگاه ندارید تا تجاوز کرده
باشید، کسی که این کار را بکند پس همانا بخودستم کرده است و آیات
پروردگار را مسخره میندارید و یاد بیاورید نعمت خدارا بrixodtan و
آنچه را که خدا برای شما فروفرستاده است از کتاب و حکمت خدا شما را
با آن پند میدهد و بترسید از خدا و بدانید که خداوند بهر چیزی داناست.

مفردات لازم بشرح : ضراراً - هزواً - يعظكم - واتّقوا الله

ضرر - در مقایيس اللげ جلد سوم ص ۳۶۰ میگوید برای : ض - ر
(را مکرراست) سه ریشه است : ۱ - ضد تفع ، هووی زن را که ضرگره

میگویند از همین ریشه است.

۲- بمعنى اجتماع شیء است که گوشت ضرع (=پستان) را ضگره میگویند گوشتی که زیر ابهام جمع میشود ضرورةالابهام مینامند.

۳- بمعنى قوت است، قوت نفس را ضریر مینامند.

باید دانست که ضرار اگرچه مصدر باب مفاعله است لکن معنی آن باضرر یکی است. در صحاح وقاموس هم به این نکته تصریح شده است. در مجمع البحرين از نظر صیغه باب مفاعله صاحب آن خواسته است بگوید اضرار بمعنى جزای بر ضرراست حق آنست که استعمال باب مفاعله برای جزا معهود نیست وضرر وضرار بیک معنی میباشد.

هزوا - در مقایس اللげ جلد ۶ ص ۵۲ برای (ه، ز، ء) یک ریشه بیشتر ذکر نشده و آن هم بمعنى استهزاء ومسخره کردن است.

يعظكم - در مقایس اللげ جلد ۶ ص ۱۲۶ برای کلمه (و، ع، ظ) یک ریشه ذکر کرده و آن عبارتست از یادآوری کردن کار خوب با تحویف و چیزی که موجب رقت قلب شود.

واتقو الله - در مقایس اللげ جلد ۶ ص ۱۳۱ کلمه (و، ق، ی) را دارای یک ریشه دانسته که عبارت از دفع کردن چیزی از چیزی بوسیله غیر آن است.

از پیغمبر اکرم روایت میکنند که فرموده است : اتقوا النار ولو بشق ثمرة . یعنی خرمara و قایه بین خود و آتش قرار بدهید بعبارت دیگر بادادن صدقه آتش را از خود دور کنید.

این آیه از نظر فقیهی بیان میکند که موضوع طلاق و رجوع نباید بمنظور اضرار باشد . مفاد این مطلب در آیه ۲۲۸ سوره بقره «والملقات يتربصن بالنفسهن ثلاثة...» بیان شده است که ان شاء الله در شماره های آینده نامه آستان قدس شرح داده خواهد شد .

بهرانی در تفسیر برهان(۱) ص ۲۲۴ جلد ۱ پنج روایت بدین شرح دارد :

۱- ابن بابویه در کتاب من لا يحضره الفقيه روایت کرده که مفضل بن صالح میگوید از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از معنی «ولاتسکونه ضرراً لتعتدوا» سؤال کردم فرمودند عبارت از اینست که شخصی زن خود را طلاق بدهد تا نزدیک اتفقاء عده بوی رجوع نماید و مجدداً اورا طلاق بدهد تا سه مرتبه .

۲- ابن بابویه در جای دیگر از من لا يحضره الفقيه مینفرماید حسن بن

۱- سیدهاشم بهرانی فرزند سلیمان بن اسماعیل بن عبدالجواد بن علی بن سلیمان بن ناصر حسینی بهرانی توبلسی کنکانی عالم، فاضل، مدقق، فقیه، عارف، مفسر، رجالی، محدث، متبع امامی و در کثرت تتبیع تالی مجلسی اش میشمارند و هر یک از تألیفات وی حاکی از مراتب اطلاعاتش بوده و دارای متجاوزه از ۷۵ تألیف ارزشی در علوم دینیه میباشد که از آن جمله «البرهان فی تفسیر القرآن» است که در سال ۱۲۹۵ قمری هجری در تهران چاپ شده است بهمین جهت اورا علامه البحرين هم میگویند و در سال ۱۱۰۷ یا ۱۱۰۹ هجری قمری وفات یافته و در بخش توبلی که از بخش های بحرين است مدفون گردید. کنکان هم یکی از دهات آن بخش است .

(نقل از ریحانة الادب)

زیاد از حضرت امام جعفر صادق (ع) روایت کرده است که فرمودند سزاوار نیست شخصی زنش را طلاق دهد و بدون آنکه قصد ادامه زندگی با آن زن داشته باشد رجوع نماید و باز اور اطلاق بدهد. ضرر ای که پروردگار از آن نهی فرموده همین است ولی هر گاه طلاق دهد و بعد رجوع نماید بنقصد آنکه وی را نگاهدارد اشکالی نخواهد داشت.

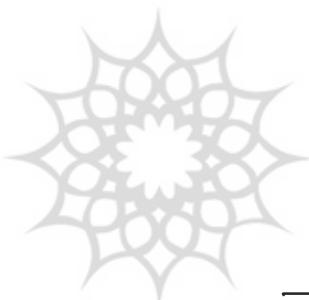
۳- علی بن ابراهیم در تفسیر خود در معنی این آیه شریفه گفته امام فرموده است هر گاه مردی زنی را طلاق دهد اگر نمیخواهد آن زن را نگاهدارد جایزنیست که باز رجوع نماید.

۴- عیاشی از زراره بن اعین(۲) و حمران بن اعین و محمد بن مسلم از امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام تقلیل میکنند که از آن دو بزرگوار از معنی آیه «ولا تمسکوهن...» پرسیدیم فرمودند مقصود اینست که مرد زنش را طلاق بدهد و بگذارد تا نزدیک اقضاء عتمده رجوع نماید و باز وی را طلاق دهد و او را مانند دفعه اول و بگذارد.

۵- در تفسیر عیاشی از حلبی از حضرت امام جعفر صادق (ع) تقلیل کرده که میگوید معنی این آیه شریفه را از آن بزرگوار سؤال کردم فرمودند منظور اینست که مرد زنش را طلاق بدهد و نزدیک اقضاء عتمده بوی رجوع

۲- اعین بر وزن احمد پدر زراره که وی فرزند سنسن (سر وزن هدهد) شبیانی (بفتح شین) میباشد و چون اعین بنده مردی از بنی شبیان بوده لذا وی را شبیانی میگویند و بعضی که مطلع نیستند خیال میکنند اعین جمع عین است و آنرا اعین (بضم ع) میخوانند.

نماید سپس طلاق دهد و باز رجوع نماید و سه مرتبه این کار را بکند، خداوند از آن نهی فرموده است. و همچنین در باب ۳۴ از ابواب اقسام طلاق کتاب وسائل^(۳) مرحوم شیخ حرر عاملی اعلی‌الله مقامه سه روایت در این مورد ذکر کرده است. و در آخر آن صاحب وسائل مینویسد: و تقدم مایدل علی ذلك وعلى نفي التحريم.

۳- قبل از طبع و انتشار کتاب مستطاب منتاج الوسائل که بسی و اهتمام داشمند، حترم آقای دکتر سید جواد محظقوی خرسانی استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی مشهد تألیف گردیده برای پیدا کردن این گونه روایات در وسائل الشیعه دچار صرف وقت زیاد و گرفتاری بسیاری بودیم و بعضی مواقع پس از مدتی جستجو معلوم میشد روایت موردنظر که ابتدا تصور میشد در آن باب درج گردیده در آن باب نبوده و مجدداً میباشد در باب دیگری جستجو شود و گاه از اوقات ممکن بود که با همه این صرف وقت روایت مزبور بست نماید ولی باز حمایت که ایشان متحمل شده اند و امیدواریم بتوانند سایر مجلدات آنرا هم طبع نمایند (زیرا فعلاً فقط یک جلد منتشر شده است) کار مراجعت طالبین را آسان کرده اند و مزید توفیق ایشان را از خداوند متعال مسألت مینمایم.